

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 7

Tilleggsspørsmålnr.

Emne: Skav

Oppskr. av: Andreas Røpeid

(adresse):

Fylke: Buskerud

Herad: Gyre Saudar.

Bygdelag: Pytte

Gard: Pytte

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Kristian Teigen ~~65-70 år~~, f. i Gyre Teiker, boude på Teigen

SVAR

f. 1873

Han fortalde oss si mor Berthe Kristiansdatter Pytte på Gyre Saudar. Ho var født på Pytte kr. 1850, kom til Gyre Teiker og hente der i 25 år og vart gift med Nils Røien.

4. I Gyre Saudar nytta dei skav som naufof i mors ungdom.

5. K. T. kunne ikkje hugsa ho nemnde anna enn asp, rogn og silje. Han kunne ikkje hugsa at ho nemnde nokk om han som var gjævast.

6. Ukjent.

7. Ukjent.

8. Det var mjølkedyra som fekk skavet.

Skavet var naufof så han gjekk ut på at det kjem fekk det om våren i knipa dei.

K. T. kjende ikkje til kodelis dei hadde fått ^{skovel} det, men han gjekk ut på at det vart koka lag på det og at kjem så fekk skavet i søpa.

Han kjende ikkje til om det var nokk slag skav som dyra ikkje ville eta, men hadde lagt merke til at dei aldri gnag av bark ute.

9. K. T. kjende ikkje til om det var meir eller

betre mjølk eller om det var usunn på mjølka
av skav.

10. Dei drog einis ærend til skog eller skav.

11. Ukjent.

12. Ein hentar ikke ned, sjå nedanfor sp. 17.

13. Ukjent.

14. Dei henta skav om våren.

Men da det var eit tungt arbeid

Ukjent at ein skulle henta skav laugfredag.

15. Dei skava ute i skogen.

16. Dei nytta skjere til å skava med.

17. Dei tok skavet ~~parvise~~ av tre på rot. Om våren
når tre svarte blekte dei borken av i lange stin-
ler. Dei tok til så høgt opp på stammen som
dei nådde, somme tok med seg stige for å nå høgt
opp. Skavet bar dei heim i ei lauvskog.

18-20. Tell bort.

21. Borken kalla dei skav.

22-23. Tell høyt.

24. K. T. kjende ikke til om det var visse regler for kas-
tis skavet skulle vera. Han viste heller ikke om
det var gjort noko med skavemerkene, hakke e. l.

25. Dei tre ein hadde blekt, hogg ein ned til ned
seinare på sommar. Det var vanleg den dag i
dag å blekke tre som ein ville hogge dersom
ein ville vera sikker på at det ikke vaks opp
rotskot. Nedanfor kussa til K. T. stod ei stor
aspr som sønene hans hadde blekt i vor (1934),
den var heilt risen.

26. K. T. viste ikke ~~at de~~ når dei slutta å skava
i Lyse Saudvas.